

Publicerad 2017-01-10 02:37 av Tomas Söderlund

Skikt

den vita och den svarta nattens snö

omfamnar varsin sida av berget

jag vet hur det låter när ett skred frigör sig ur sin sättning

som att dra efter andan och stanna upp

riporna skriver streck och märken i ytan

obegripligheter, obesinnligheter

jag tänker att bergets kropp måste vara yttervärlden

hårt sammanpressad, nästan kisad

till torr klang instängd i en stillad klocka

att det här hjärtat måste vara den blå risslande luften som löper ut och tunnas omärkligt långsamt

över hela tomrummet

och sluttningsarna

är de där kinderna

till exempel

eller allt det där andra

som inte tillhör den ena eller andra sidan längre

brottet i sin helhet

och detalj

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tomas Söderlund med Poeter.se id #19761 innehar upphovsrätten